

11.000 mark za 50 kg. Vrhu tega pa še vprašanje uvoza hmelja v Nemčijo ni rešeno.

Vsa kupčija je mirna in se plačuje za prama po 600 č. K. za sekunda po 500 č. K. — Kupuje se pa tudi po 450 in 400 č. K. za 50 kg. Mnogo občin je že razprda njih. Drugega vam nimam poročati. Veselilo bi me, ako bi mi hoteli poročati, kako je v Jugoslaviji s hmeljsko kupčijo.

S slovanskim pozdravom

A. Černy, l. r.
ravnatelj Zveze hmeljarskih društev.

DR. JANEZ EV. KREK.

(Ob petletnici njegovega spomina).

Dne 8. oktobra 1917 ob 10. uri zvečer je oče slovenskega ljudstva, veliki sin naše lepe domovine zatislil svoje dobrotljive oči v št. Janžu na Dolenjskem. V času ko smo najbolj potrebovali njegovega velikega duha in neustrašene besede ter krepke roke, ga je Gospod poklical k sebi. Težko je bilo slovo vsega našega ljudstva od svojega učitelja in voditelja, čegar krepka osebnost je odsevala širom naše domovine in preko njenih meja kakor zvezda, ki naš rod vodila je. Ta zvezda pa ni ugasnila in še mogočnejše se je zasvetila v njegovih delih in naukih, ki bodo ostali med nami, dokler bo človeštvo. Besede, ki jih je izgovoril njegov zvesti tovariš in njegov vredni naslednik dr. Korošec ob odprtem grobu pred mnogoštevilnim narodom, veljajo še danes in bodo veljale do konca sveta: «Tvoja usta ne morejo več govoriti, a vendar mi slišimo Tvoj glas, Tvoje besede. Govorijo nam jih Tvoja dejanja in Tvoji nauki, govorila nam jih bodo, če bo tudi Tvoje telo že davno strohnelo. Tvoje življenje je bila visoka pesem ljubezni do lastnega naroda. Videl si, da je ta narod ubog, zato si mu skrbel za kruh, videl si, da je zanemarjen, zato si mu skrbel za prosveto, omiko. Videl si, da je vkovan v verige, da ni prost, da je tlačan! Gonili so nas po ječah z hajneti, pljuvali na nas in nas suvali — tuji! Tedaj se je zamislil Tvoj duh v veliko idejo narodnega zedinjenja in osvobojenja, spoznal si, da je v trpljenju in krvavljenju narod postal zrel, da se zavzame za ustanovitev svobodne, neodvisne, jugoslovanske države! Bil si naš stebreni mojster pri veliki narodni stavli. Slišim Tvoje besede: Veliko oporoko vam zapuščam, ustanovitev svobodne, neodvisne jugoslovanske države. Idite, bodite složni in delajte vsak na svojem mestu».

Te dr. Koroščeve besede imejmo tudi sedaj, ob petletnici dr. Krekove smrti pred očmi in pomnimo, da boj za svobodno in neodvisno jugoslovansko državo v Krekovem smislu še ni dobojevan!

Politični ogled.

Država SHS.

Za vladno zvezo med radikali in demokrati ni več rešitve. Pašič je menda to sam uvidel in zato je zavlačeval svojo vrnitev, dokler je le mogel in ko se je končno vrnil, ni niti poskušal, da zopet zlima in zveže vsa podrtja. Spojitev njegovih in Pribečičevih pristašev v eno stranko se najbrž ne bo posrečila. Radikalcev Vojvodine, ki so imeli v nedeljo svoj šhod v Somboru, so se odločno izjavili za ločitev od demokratov in za revizijo ustave po Protičevem načrtu.

V Beograd prihajajo neprestano odposlanci s pritožbami in zahtevami iz vseh slojev in krajev in tudi protestni shodi so na dnevnem redu. Vlada pa pusti tudi vse v nemar. Uradniško vprašanje se ne reši, za invalide se ne briga, revne pokrajine so brez pomoči, železniški promet je na tleh, poštni tudi ni kaj prida in tako je vladna skrb posvečena samo še obstoju današnjega režima ter spekulantom in fašistom, ki so z njim v zvezi. To svedoči tudi policijska prepoved shoda, ki so ga za nedeljo sklicali akademiki proti fašistom v Beogradu.

Pereča vprašanja glede draginje, pasivnih krajev, uradništva in drugega so prodrli že do dvora in kralj kliče k sebi razne ministre, da se z njimi posvetuje. Pašič je pa potišnjen nekako v ozadje in težko, da bi sestavljaval novo vlado. Za danes je sklican predsednik skupščine zopet skupščinsko sejo, vladna kluba pa že dolgo zborujeta, samo da je radikalski precej enotnega mišljenja, da je treba odriniti demokrate, dočim je v demokratskem največji razdor in nesloga.

Kako sta vozila Pašič in Ninčič v zunanji politiki, se še sedaj ne ve. Pravijo, da sta skregana, ker je bil Ninčič za bolj pomirjevalno in miroljubno stališče, dočim je Pašič kar ponujal Angležem našo vojsko proti Turkom. Da bi proslavili svojo zunanjo politiko in politiki, so vladni listi trdili, da bo dr. Ninčič izvoljen v Ligo narodov, sedaj, ko so se volitve res izvršile, je bil pa izvoljen — kitajski kandidat.

ORIENTSKO VPRAŠANJE.

Kemal-paša ne odneha, z zmago nad Grki je popolnoma utrdil svoje stališče in celo njegov nasprotnik Enver-paša, ki je bil zadovoljen z «mirom» antante ter se je dolgo bojeval proti angorski vladi in proti Rusiji, je moral odnehati. Sovražnosti proti Rusiji je že ustavil. — Ruski komisariat za zunanje zadeve snuje zvezo med Rusijo, Turčijo, Perzijo, Buharo, Afganistanom in Mongolijo. V tem smislu so uobili ruski predstavnik pri perzijski, buharski, afganistanski in mongolski vladi navodila. Pričakuje se, da bo tudi angorska vlada storila enak korak v svrhu ustanovitve velike «vzhodne antante».

Rusija ima na Kavkazu pripravljeno močno vojsko. Druga donska divizija in razni vojni oddelki z Volge so bili v zadnjem času tja poslani.

Anglija bi rabila za vojno s kemalisti 400.000 vojakov, teh pa nima na razpolago. Svojo stalno vojsko ima razdeljeno po Irski in po kolonijah ter je ne more odpoklicati, iz kolonijalnega sveta bo pa vojaštvo zelo težko dobila, ker je že vse prevel duh islamskega pokreta. Razumljivo je torej, zakaj Anglija našo vlado hujska in vabi k vojni politiki. Rusija je bila prisiljena nastopiti proti angleški grabežljivosti, ker ne more dovoliti angleške nadvlade nad morskimi ožinami in ker ji vse to narekuje stališče ruskih zahtev po Dardanalah.

Francoski posredovalec Bouillon je obiskal Kemal-pašo. Na tem sestanku sta obravnavala načrt bodoče predkonference v Mudaniji, ki temelji na naslednjih treh točkah: 1. Razdelitev Trakije. 2. Grki zapuste Trakijo. 3. Upravo v Trakiji prevzamejo organi turške nacionalistične vlade.

RUSIJA IN POLJSKA.

Ruski komisar za zunanje stvari Čičerin je dospel pred kratkim na Poljsko in konferiral z zunanj. ministrom Narutowiczem in min. predsednikom Nowakom. V razgovoru s predsednikom vlade je Čičerin razpravljal o poglobitvi gospodarskih odnosov med Rusijo in Poljsko. Pri tej priliki je Nowak opozoril Čičerina na dejstvo, da se poljsko-ruska mirovna pogodba ne izvaja pravilno, posebno, kar se tiče vračila lastnine poljskih državljanov v Rusiji. Vzpostavitev rednih odnosov med obema državama je po njegovem mnenju odvisno od pravilne rešitve tega vprašanja. Čičerin je sporočil, da je vprašanje vrnitve poljske lastnine zelo komplicirano, da pa upa, da se bodo vse težkoče premagale. Oba državnika se strinjata v tem, da zahteva sedanji položaj, da se ohrani in ojači mir v Evropi, posebno pa med Rusijo in Poljsko.

PRI MALI NEDELJI

se vrši v nedeljo, dne 15. oktobra 1922
SVEČANOST NAŠIH ORGANIZACIJ
po tem-le vspredu:

Ob pol 8. uri zjutraj zbirališče pri g. županu v Bučkovcih. — Ob pol 9. uri sv. maša, nato pridiga (č. g. dr. J. Hohnjec).

Po cerkveni slavnosti SHOD SLS na prostem pri cerkvi. Govori narodni poslanec dr. Josip Hohnjec in drugi. Po zborovanju posvetitev župnije presv. S. Jezusovemu. Po večernicah nastop Orla iz ljutomerskega okrožja. Vabimo domačine in sosede k obilni udeležbi.

Slavnostni odbor.

Tedenske novice.

Shoda Slov. ljudske stranke sta v nedeljo, dne 8. oktobra, po prvem cerkvenem opravilu na Breznu, po drugem pa na Remšniku. Govorita poslanec dr. Hohnjec in urednik Golec.

POGREB P. PETRA NOVAKA.

Veličasten je bil pogreb očeta Petra v Slov. Bistrici. Četrtek, 28. septembra popoldne je bil lep topel dan. Mesto se je odelo v žalostno lice. Petrovi prijatelji in častilci so prihajali od vseh strani. Požarna bramba, čitalnica, županska in Kmetiska zveza ter mnoga druga društva so prišla skoro korporativno. Vse župnije bistriškega okraja so poslale zastopnike, dasiravno je ljudstvo imelo polno dela. Pred hišo žalosti so pevci zapeli «Slovo», nakar se je točno ob pol 5. uri začel pomikati veliki spreved po mestu na pokopališče. Na čelu je korakala požarna bramba, nato č. duhovščina pod vodstvom č. gg. dekana Cerjaka, dr. Jerovskega in dr. Medveda (skupno 10). Za krsto sorodniki in številni zastopniki: gg. okrajni glavar dr. Lajnšič, okrajni šolski nadzornik Lichtenwallner, občinski zastopi celz župnije, župani iz okraja, zastopnik SLS in Jugoslov. kluba Fr. Žebot, Obrtna zveza, dr. Ravnik iz Maribora, celokupno uradništvo iz Bistrice ter dolga vrsta meščarov in okoličanov vseh stanov.

Pokopališče v Slov. Bistrici leži na prijazni višini severno od mesta. Od tam je sijajen razgled na mesto in velik del bistriškega okraja. Tu je bil skopan v sredini mirodvorja grob za našega očeta Petra. Po končanih obredih in molitvah sta govorila Novaku v slovo dr. Pučnik v imenu Bistričanov, a narodni poslanec Žebot v imenu Slov. ljudske stranke in njenih organizacij. Slavil je očeta Petra kot iskrenega, kremenitega rodoljuba in neustrašnega borca za pravice slovenskega naroda. Novak je bil sin Beneške Slovenije. K nam je prinesel živ ogenj narodne zavesti. Njemu gre velika zasluga, da se je naš narod od Mure doli zavedal svoje narodnosti in da se je osvobodil. Peter je za narod trpel in tudi mnogo žrtvoval. On pa je bil tudi zvest sin katoliške cerkve. Ni se sramoval katoliškega prepričanja. Svoji stranki je ostal vedno zvest. Peter je bil skala. On ni menjaval svojega prepričanja. Očeta Novaka pa je posebno ljubilo in spoštovalo prebivalstvo celega okraja kot svojega voditelja in svetovalca. Če kdo na Slovenskem, zaslužil bi si Peter Novak odlikovanje za njegovo več kot polstoletno nemorno delo za narod, za njega svobodo in dobrobit. Namenjeno mu je bilo kraljevo odlikovanje, ko je že ležal na bolniški postelji, a usoda je preprečila starčku to veselje. A Peter je ponesel s seboj v greb in v večnost še višje odlikovanje: ljubezen in spoštovanje ljudstva ter dobra dela. Počivaj Peter sladko v slovenski zemlji, katero si tako iskreno ljubil! Slava tebi oče Peter! — Pevci so zapeli nagrobnico in mi smo se žalostni razšli.

Litija nedolžnosti je po izjavi predsednika Pirca njegov tajnik g. Lah. Ni strankar, ne politik, ampak samo nedolžna tajniška ovca. Odbornik Verstovšek je

namreč protestiral proti noticam v «Kmetovalcu», ki imajo edini namen, podpirati sedanjo falitno samostojno politiko. Take notice ne spadajo v uradno glasilo kmetijske družbe. Ko je navedel konkretne slučaje, je bil Pirce seveda na dopustu, tajnik Lah pa prenedolžen, da bi spravljal take notice v list. Bog ve, kako se je to zgodilo? Pa še pravijo, da se ne godijo več čudeži!

Samostojni so pri zadnji seji rekli, da imajo večino in da bodo vladali, kakor bodo sami hoteli. Tega jim ne moremo zabraniti; nikdar pa ne homo odobraval protiljudska in protipostavna delovanja, kakor zadnjič, ko so nasilno preprečili zrebanje na podlagi § 18 naših starodavnih pravil Kmetijske družbe.

Samostojni ovaduh. Pri Sv. Marjeti je cela fara nagnala Mermoljo, Dobnika in Lipovška, ko so hoteli prodajati samostojno gnulobo. Lipov Tuna sedaj lazi kot polit. kužek okoli in pravi, da bodo vsi «klerikalci», ki niso hoteli poslušati Mermolja in Dobnika, prišli pred sodišče. Prvi bo točen jareninski kmet Gungl, drugi župan Senekovič, tretji Hlešič, četrty Januš in tako po vrsti dalje. Tuna išče sedaj priče. Postopanje samostojnežev se kaže v pravi luči, ki osvetljuje njih duše. To so res pravi «prijatelji» ljudstva in prav je imelo naše ljudstvo, da jih je vrglo na gnojišče. Gorej našti naši so spoštovani v celi okolici. Lipovšek in Mermolja niti nista vredna, da bi jim šla za «štifelpucerje». A kokor se je samostojnežev držala pri Marjeti smola, tako se jih drži tudi tukaj. Poučili smo se namreč, da Samostojna svojega shoda dne 24. septembra pri Marjeti politični oblasti sploh naznanila ni. — Torej je Lipovškovo veselje, da bi spravil naše ljudi radi razbitja shoda v «kajho» prezgodnje in prazno.

Samostojni ovaduh. Znano je, da je ljudstvo na Slov. Stajerju, posebno v Slov. goricah zavrglo samostojne glavarje, ker so zakrivali sedanji obupni položaj kmetijskega in delavskega ljudstva. Znani vertojbski debeluhar Mermolja je užaljen in togoten pobral sedaj najgrše orožje, ki ga more uporabiti kak penzioniran politik. Šel je med denuncijante, ovaduhe, med barabe najgrše vrste. Pri Sv. Marjeti ovaja kmete sodniji, ker ga niso marali poslušati, katoliško misleče učiteljice naznanja v Beograd kot «nemškutarice». Mož iz Vertojbe gre še celo dalje. Dasiravno je gnusobni Mermoljev ovaduški način še danes zastrt s pajčolanom javnosti, vendar vedno se ne bo skrival v beograjski in ljubljanski temi. A eno rečemo: Mermolja bo hodil s svojim umazanin vrcem po vodo, da se bo razbil. — Najgrši, da najbolj gnusni je človek, ki je denuncijant (ovaduh), saj že Nemeč pravi: «Der grösste Schuft in ganzen Land, ist und bleibt der Denunziant». (Največji podlež v celi deželi je in ostane denuncijant). Da je ta človek brez vsake vesti, to smo znali, a da je Mermolja padel tako globoko, tega nismo verjeli. Po Mermoljevih stopinjah stopata tudi Drogenik in Lipovšek. A mi si drznemo zapisati ta-le odstavek: Ne sodniji, ne hajneti, ne ječe an druga nasilja, ki jih zovete na naše moze, ne bodo pomagale vam do zmage. Vas podleže je narod ze obosil. Razumete?

Drogenik laže. V «Kmetijskem listu» piše poslanec Drogenik sam sebi slavospev o shodu pri Sv. Lovrencu na Pohorju. Mi tu v št. Lovrencu pa vam povemo, da je imel Drogenik pri Autorju samo 13 oseb. In ta shod imenuje ta samostojna kreatura sijajno manifestacijo «samostojne» misli na Pohorju! Mi Pohorci imamo od svojih očetov staro pravilo: «Kdor laže, ta tudi — — —».

Junak Mermolja, ki ga ljudstvo nikjer več ne mara, si pomaga, kakor si pač more. V «Kmetijskem listu» pravi, da je vest o nameranih manevrih neresnična. Vertojbskemu Ivanu ni ljubo, da so ravno poslanci Slovenske ljudske stranke z odločnim nastopom preprečili nameravane manevre v Slovenskih goricah. Njegov kolega in somišljenik, znani Drogenik pa je v finančnem odboru glasoval za manevre, ki bi naj stal 30 milijonov. Razumemo, da Mermolji, ki je največji junak pod solncem, ne diši to naše razkritje. On in Drogenik bi menda rada videla, kako bi vojniki na vajah mandrali «klerikalne» Slov. gorice! Res namreč je, da so oddelki oficirjev v ozemlju med Muro in Dravo avgusta meseca cele 14 dni ogledovali ozemlje za vojaške vaje. Mermolja, Mermolja, daleč si zabredel!

Dr. Kukovec shod v Prevaljah je bil tako sijajen, da se ga je udeležilo celih pet Prevaljčanov. To je res «velik» uspeh. Ko se je Kukovec po «shodu» odpeljal v Libelice na narodno slavnost, ga tam ljudje niso hoteli poslušati.

Nasilje napram katoliškemu učiteljstvu. Te dni je bila cela vrsta katoliško mislečih učiteljic in učiteljev — definitivnih — na brzojavno zahtevo ministrstva in Višjega šolskega sveta vržena iz svojih mest. Neka zagrizena in podla politična pokveka je najboljšje učiteljic in učiteljice ovadila, da so «nemškutarili». Vlada upotreblja nasilje proti našincem. Vse posamezne slučaje si bomo zapomnili in ob svojem času ovaduhe «nagrdili».

Poslanec Pušenjak je vložil upit na ministra pošte in brzojavca radi odpuščenih poštnih uradnikov v Prekmurju, ki so naši državljanji, v zadevi pokojnine; na ministra šume in rude radi razglašanja okrajnega glavarstva v Prevalju, s katerim onemogoča kleščanje iglastega drevja, katero se že od pämtiveka brez škode za gozdno gospodarstvo vrši.

Poslanec Jož. Klekl je vložil upit na ministra za vojno in mornarico v katerem zahteva, da se vojakom iz Prekmurja, ki služijo v Otočacu v Macedoniji, koji 1 se je vsa civilna obleka v vojaškem skladišču «izgubila» plača odškodnina za zapravljeno obleko.

«Dijaška večerja» in «Dijaška kuhinja» v Mariboru sta začeli deliti obed in večerjo. Prosilcev je veliko, sredstev pa malo. Prosimo posebej za živila. S tem je